

Το Βιβλίο του Ιωήλ και η Λαοδικειακή Εκκλησία των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας - Αριθμός Είκοσι Εννέα

Jeff Pippenger
2026-01-14

Αριθμός Είκοσι Εννέα

Η πέμπτη Μεσσιανική προφητεία στο βιβλίο του Ματθαίου είναι το ορόσημο της απογοητεύσεως και του θανάτου. Στις 18 Ιουλίου 2020, η ψευδής πρόρρηση της καταστροφής του Νάσβιλ εθανάτωσε τον Ηλία και τον Μωυσή.

Ο Πέμπτος Μεσσιανικός Δείκτης Οδού είναι η Απογοήτευση της 18ης Ιουλίου 2020

Τότε επληρώθη το ρηθέν διά Ιερεμίου του προφήτου, λέγοντος· Φωνή ηκούσθη εν Ραμά, θρήνος και κλαυθμός και οδυρμός πολύς· η Ραχήλ κλαίουσα τα τέκνα αυτής, και δεν ήθελε να παρηγορηθή, διότι δεν υπάρχουν. Ματθαίος 2:17, 18.

Πρόρρηση

Ούτως λέγει Κύριος· Φωνή ηκούσθη εν Ραμά, θρήνος και κλαυθμός πικρός· η Ραχήλ κλαίουσα τα τέκνα αυτής, και ουκ ήθελε να παρηγορηθῆ διὰ τὰ τέκνα αυτής, διότι δεν ὑπῆρχον. Ἰερεμίας 31:15.

Ο Μωυσής και ο Ηλίας θανατώνονται στους δρόμους των Σοδόμων και της Αιγύπτου. Η τελευταία δήλωση της Παλαιάς Διαθήκης προσδιορίζει ότι ο Ηλίας θα ερχόταν πριν από τη μεγάλη και φοβερή ημέρα του Κυρίου. Εκείνη η φοβερή ημέρα αρχίζει όταν ο Μιχαήλ εγείρεται στο δωδέκατο κεφάλαιο του Δανιήλ και αναγγέλλεται στην Αποκάλυψη είκοσι δύο ότι «ο δίκαιος και ο άδικος» θα παραμείνουν σε εκείνη την κατάσταση στην αιωνιότητα.

Και κατά τον καιρόν εκείνον θέλει εγερθῆ ο Μιχαήλ, ο άρχων ο μέγας, ο ιστάμενος υπέρ των υιών του λαού σου· και θέλει εἶσθαι καιρός θλίψεως, ο οποίος δεν υπήρξεν αφ' ότου υπήρξεν έθνος έως του καιρού εκείνου· και κατά τον καιρόν εκείνον ο λαός σου θέλει σωθῆ, πας όστις ευρεθῆ γεγραμμένος εν τῷ βιβλίῳ. Δανιήλ 12:1.

Όστις αδικεί, ας αδικήσῃ ακόμη· και όστις είναι μολυσμένος, ας μολυνθῆ ακόμη· και όστις είναι δίκαιος, ας πράξῃ τῆ δικαιοσύνη ακόμη· και όστις είναι άγιος, ας αγιασθῆ ακόμη. Αποκάλυψις 22:11.

Ο Ηλίας πρέπει να εμφανιστεί πριν κλείσει η περίοδος της δοκιμασίας, και φονεύεται και ανασταίνεται στην Αποκάλυψη ένδεκα, ακριβώς πριν κλείσει η περίοδος της δοκιμασίας. Ανασταίνεται και παρουσιάζει το μήνυμά του έως ότου κλείσει η περίοδος της δοκιμασίας, οπότε ακολουθῆ άλλη μία ανάσταση, δικαίων και αδίκων.

Και πολλοί από εκείνους που κοιμούνται στο χώμα της γης θα αναστηθούν, άλλοι για αιώνια ζωή και άλλοι για ντροπή και αιώνια καταφρόνηση. Δαυίδ 12:2.

Αυτή η ειδική ανάσταση ακολουθείται από τη Δευτέρα Παρουσία του Χριστού, κατά την οποία οι δίκαιοι νεκροί ανασταίνονται, και έπειτα από μία χιλιετία κατά την οποία οι άγιοι κρίνουν τους απολεσθέντες. Στο τέλος της χιλιετίας υπάρχει μία ακόμη ανάσταση και η τρίτη έλευση του Χριστού. Η σειρά των προφητικών αναστάσεων περιλαμβάνει και την ανάσταση του παπικού θηρίου, αλλά καθεμία από τις αναστάσεις αποτελεί ιδιαίτερο θέμα του προφητικού Λόγου του Θεού. Στις 18 Ιουλίου 2020, το Λαοδικειακό κίνημα των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων αυτοκτόνησε, επαναστατώντας εναντίον της εντολής του Χριστού που απαγορεύει χρονικές εφαρμογές πέραν του 1844.

Έν συνεχεία ήκουσθη φωνή ἐν Ῥαμᾶ, δηλονότι ὑπερηφανία καὶ αὐτοεξύψωσις. Ἡ Ῥαχὴλ, ἥτις σημαίνει καλὴ ὁδοιπόρος, πενθεῖ, διότι ὁ Μωυσῆς καὶ ὁ Ἡλίας δὲν εἶναι, καὶ, τὸ σπουδαιότερον, δὲν δύνανται νὰ παρηγορηθοῦν. Δὲν ἔχουν παρηγορίαν, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα εἶναι ὁ Παράκλητος, ὁ ὁποῖος θὰ ἀπεστέλλετο ὅταν ἡ φωνὴ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἤρξατο τὸν Ἰούλιον τοῦ 2023.

Αυτά τα πράγματα συμβαίνουν ακριβώς πριν κλείσει η δοκιμασία, και σύμφωνα με την Αποκάλυψη, ακριβώς πριν κλείσει η δοκιμασία, η Αποκάλυψη του Ιησού Χριστού αποσφραγίζεται. Αυτή η αποσφράγιση είναι εκείνη που ανασταίνει τον Μωυσή και τον Ηλία, οι οποίοι είναι επίσης η Ραχήλ, η καλή οδοιπόρος, η οποία έκλαιγε και θρηνούσε για τα παιδιά της και δεν μπορούσε να παρηγορηθεί. Ο θρήνος της μετατρέπεται σε χαρά όταν αυτά τα παιδιά ανασταίνονται.

Και μου λέγει: Μη σφραγίσεις τους λόγους της προφητείας του βιβλίου τούτου· διότι ο καιρός είναι πλησίον. Αποκάλυψις 22:10.

Ο Μωυσής και ο Ηλίας ήσαν νεκροί στους δρόμους των Σοδόμων και της Αιγύπτου, και ακριβώς όπως με τον Χριστό, οι εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες θα εκαλούντο έξω από την Αίγυπτο, όταν η σύναξη άρχισε τον Ιούλιο του 2023.

Το Έκτο Μεσσιανικό Ορόσημο είναι το κάλεσμα εξόδου από την Αίγυπτο τον Ιούλιο του 2023

Και παρέμεινε εκεί έως τον θάνατο του Ηρώδη, ώστε να εκπληρωθεί εκείνο που είχε λεχθεί από τον Κύριο διά του προφήτου, λέγοντος· Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου. Ματθαῖος 2:15.

Πρόρρηση

Ὅταν ὁ Ἰσραὴλ ἦταν παιδί, τότε τὸν ἀγάπησα, καὶ κάλεσα τὸν υἱὸ μου ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο. Ὡσηέ 11:1.

Νεκροί στον αιγυπτιακό δρόμο, μια ουράνια φωνή από την έρημο καλεί την κοιλάδα των νεκρών οστών του Ιεζεκιήλ στη ζωή. Η φωνή αυτή άρχισε να ηχεί τον Ιούλιο του 2023.

Και μετά τρεις ημέρας και ἥμισυ, πνεῦμα ζῶης ἐκ τοῦ Θεοῦ εἰσῆλθεν εἰς αὐτούς, καὶ ἐστάθησαν ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν· καὶ φόβος μέγας ἐπέπεσεν ἐπὶ τοὺς θεωροῦντας αὐτούς. Καὶ ἤκουσαν φωνὴν μεγάλην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγουσαν πρὸς αὐτούς· Ἀνάβητε ὧδε. Καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸν οὐρανὸν ἐν τῇ νεφέλῃ· καὶ ἐθεώρησαν αὐτούς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν. Ἀποκάλυψις 11:11, 12.

Ο Θεός καλεῖ τον Υἱό Του ἔξω από την Αίγυπτο, και κάλεσε επίσης τον Μωυσή ἔξω από την Αίγυπτο· διότι ο Μωυσής ως το ἄλφα και ο Ιησούς ως το ωμέγα αντιπροσωπεύουν την εμπειρία των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, οι οποίοι ψάλλουν την ωδή του Μωυσή και του Αρνίου. Η ωδή εκείνη περιλαμβάνει την κλήση ἐξόδου από την Αίγυπτο. Στον Ιεζεκιήλ παριστάνονται δύο στάδια, τα οποία προεικονίσθηκαν από τα δύο στάδια στη δημιουργία του Αδάμ. Πρώτον, σχηματίζεται το σώμα, και ἔπειτα η πνοή της ζωής εμφυσάται στο σώμα και τότε αυτό ζει. Στην Αποκάλυψη ἔνδεκα το πρώτο στάδιο είναι η εἰσοδος του Πνεύματος του Θεού στους φονευμένους, και τότε αυτοί στάθηκαν στα πόδια τους. Όταν σταθούν, είναι το στράτευμα του Θεού. Εκείνο που μεταδίδει το Πνεῦμα στο κεφάλαιο ἔνδεκα παριστάνεται από την πρώτη προφητεία του Ιεζεκιήλ. Η φωνή εν τη ἐρήμῳ είναι το προφητικό μήνυμα που συνοδεύεται από το Ἅγιο Πνεῦμα.

Το βιβλίο του Ματθαίου περιέχει τα δώδεκα κεφάλαια που αποτελούν το ωμέγα των δώδεκα κεφαλαίων της Γένεσης, τα οποία παρέχουν δύο μάρτυρες που αντιπροσωπεύουν τη διαθήκη με τις εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες. Αυτοί οι ἄνδρες και οι γυναίκες σφραγίζονται για την αιωνιότητα σε μια σχέση Θεότητας ενωμένης με την ανθρωπινότητά τους. Καθίστανται το σημεῖο για τους εργάτες της ενδεκάτης ὥρας.

«Το ἔργο του Ἁγίου Πνεύματος είναι να ἐλέγξει τον κόσμο περί αμαρτίας, περί δικαιοσύνης και περί κρίσεως. Ο κόσμος μπορεί να προειδοποιηθεῖ μόνο βλέποντας εκείνους που πιστεύουν την ἀλήθεια να αγιάζονται διὰ της ἀληθείας, να ενεργούν βάσει υψηλῶν και ἁγίων αρχῶν, δείχνοντας, με υψηλή και ἐξυψωμένη ἔννοια, τη γραμμὴ διαχωρισμοῦ μεταξύ εκείνων που τηροῦν τις ἐντολές του Θεοῦ και εκείνων που τις καταπατοῦν ὑπὸ τοὺς πόδας τους. Ο ἁγιασμός του Πνεύματος ἐπισημαίνει τη διαφορά μεταξύ εκείνων που ἔχουν τη σφραγίδα του Θεοῦ και εκείνων που τηροῦν μια νόθη ἡμέρα ἀναπαύσεως. Όταν ἔλθει η δοκιμασία, θα καταδειχθεῖ καθαρά ποιο είναι το χάραγμα του θηρίου. Είναι η τήρηση της Κυριακῆς. Εκείνοι οι οποίοι, ἀφοῦ ἄκουσαν την ἀλήθεια, ἐξακολουθοῦν να θεωροῦν την ἡμέρα αὐτὴ ἁγία, φέρουν την υπογραφή του ἀνθρώπου της αμαρτίας, ο οποίος ἐστοχάσθη να ἀλλάξει καιροῦς και νόμους». Bible Training School, 1 Δεκεμβρίου 1903.

Το λάβαρο των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, ὅταν ἀνακαλοῦνται στον οὐρανὸ στο ἐνδέκατο κεφάλαιο της Αποκάλυψεως, συνίσταται στο ὅτι πρώτα καλοῦνται να ἐξέλθουν από την Αίγυπτο, ὅπου και ἐσφάγησαν. Μία φωνή από την ἐρημο τούς καλεῖ να ἐξέλθουν από την Αίγυπτο, ὥστε να είναι το σημεῖο για τους εργάτες της ενδεκάτης ὥρας. Η ἀνάστασή τους το 2024 παριστάνεται ἐπίσης ως γέννηση, και ως ἀφύπνιση, ἀναλόγως με το ποια εικόνα προσδιορίζεται. Ὑπὸ την ἔννοια της γεννήσεως, είναι εκείνοι που ἐκπληρώνουν την παραβολὴ των δέκα παρθένων, και, ὑπὸ αὐτὴν την ἔννοια, η γέννησή τους είναι παρθενικὴ γέννηση, και αυτοί είναι το σημεῖο.

Το ἔβδομο Μεσσιανικό Σημεῖο-Ορόσημο είναι το 2024

Τοῦτο δὲ ὄλον ἔγεινεν, ἵνα πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος· Ἴδου, ἡ παρθένος θέλει συλλάβει καὶ γεννήσει υἱόν, καὶ θέλουσι καλέσει τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ· τὸ ὅποιον μεθερμηνευόμενον εἶναι, Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. Κατὰ Ματθαῖον 1:22, 23.

Πρόβλεψη

Διὰ τοῦτο ὁ Κύριος αὐτὸς θέλει δώσει εἰς ἐσθς σημεῖον· Ἴδου, ἡ παρθένος θέλει συλλάβει καὶ θέλει γεννήσει υἱόν, καὶ θέλει καλέσει τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ. Ησαΐας 7:14.

Υπήρχαν σημεῖα στην ιστορία του Μωυσή και του Χριστού, ὅπως υπήρχαν και στη Μιλλεριτική ιστορία. Στις ἐσχάτες ἡμέρες, ὁ Λαοδικεϊακὸς Αντβεντισμὸς θα ζητεῖ σημεῖο, και τὸ μόνο του σημεῖο εἶναι τὸ σημεῖο του Ἰωάν. Υπάρχει ἐπίσης ἓνα σημεῖο για ἐκείνους που ἀνασταίνονται τὸ 2024. Τὸ σημεῖο τους εἶναι οἱ «επτὰ καιροί» του Λευιτικὸ εἴκοσι ἕξι.

Και τούτο θα εἶναι εἰς σε σημεῖον: Κατὰ τὸ ἔτος τούτο θα φάγετε ὅσα φυτρώνουν ἀφ' ἐαυτῶν, και κατὰ τὸ δευτέρον ἔτος ὅ,τι ἀναφύεται ἀπὸ τα ἴδια· και κατὰ τὸ τρίτον ἔτος σπείρατε, και θερίσατε, και φυτεύσατε ἀμπελώνας, και φάγετε τους καρπούς αὐτῶν. Και τὸ υπόλοιπον τὸ διασωθὲν τοῦ οἴκου τοῦ Ἰούδα πάλιν θα ριζώσει πρὸς τα κάτω και θα φέρει καρπὸν πρὸς τα ἄνω. Διότι ἐξ Ἱερουσαλήμ θα ἐξέλθει υπόλοιπον, και οἱ διασωθέντες ἐκ τοῦ ὄρους Σιών· ὁ ζήλος τοῦ Κυρίου των δυνάμεων θα πράξει τούτο. 2 Βασιλέων 19:29–31.

Και εἰάν εἴπητε, Τι θέλομεν φάγει τὸ ἕβδομον ἔτος; ἰδού, δὲν θέλομεν σπείρει, οὐδέ θέλομεν συνάξει τα γεννήματά μας· τότε ἐγὼ θέλω προστάξει τὴν εὐλογίαν μου ἐπὶ σας κατὰ τὸ ἕκτον ἔτος, και θέλει φέρει καρπὸν διὰ τρία ἔτη. Και θέλετε σπείρει κατὰ τὸ ὄγδοον ἔτος, και θέλετε τρώγει ἀκόμη ἀπὸ των παλαιῶν καρπῶν ἕως τοῦ ἐνάτου ἔτους· ἕως ὅτου ἔλθωσιν οἱ καρποὶ αὐτῆς, θέλετε τρώγει ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ ἀποθέματος. Λευιτικόν 25:20–22.

Ὅσοι διαφεύγουν ἐκπροσωποῦνται ἐπίσης ὡς οἱ ἐξόριστοι τοῦ Ἰσραήλ, και ἐξεβλήθησαν ἀπὸ τους ἀδελφούς τους, οἱ ὁποῖοι τους μισούσαν. Οἱ ἀδελφοὶ τους τούς ἐξέβαλαν, διότι τους μισούσαν, ἐπειδὴ δὲν μπορούσαν να ἀντικρούσουν τὴν ἀλήθεια τοῦ σαββάτου, ἡ ὁποία ἐκπροσωπεῖται ἀπὸ τὸ «επτὰ φορές» τοῦ Μωυσή.

Ὁ Κύριος οἰκοδομεῖ τὴν Ἱερουσαλήμ· συνάγει τους ἐξοστρακισμένους τοῦ Ἰσραήλ. Ψαλμοὶ 147:2.

Ὁ Κύριος ἀρχισε να συνάγει τὸ υπόλοιπο τὸν Ἰούλιο τοῦ 2023, και τὸ υπόλοιπο εἶναι οἱ «ἐκβεβλημένοι» τοῦ Ἰσραήλ. Τὸν Ἰούλιο τοῦ 2023, ἔθεσε τὴν χεῖρα Του ἐκ δευτέρου για να συνάξει τους ἐκβεβλημένους Του. Ἐθεσε τὴν χεῖρα Του ἐκ δευτέρου τὸ 1849, πρὸ της ὠμέγα φωτός τοῦ Μωυσέως περὶ των ἐπτὰ καιρῶν τὸ 1856. Τὸ ἄλφα φως ἀντιπροσωπεύθηκε ἀπὸ τὴν πρώτη προφητικὴ ἀνακάλυψη τοῦ Μίλλερ — τους ἐπτὰ καιρούς τοῦ Μωυσέως.

Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ θὰ ὑπάρξει ἡ ρίζα τοῦ Ἰεσσαί, ἣτις θὰ σταθῆ ὡς σημεῖον διὰ τοὺς λαούς· πρὸς αὐτὴν θὰ προστρέξουν τὰ ἔθνη· και ἡ ἀνάπαυσις τοῦ θὰ εἶναι ἔνδοξος. Καὶ θὰ συμβῆ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὅτι ὁ Κύριος θὰ ἐκτείνῃ πάλιν τὴν χεῖρά του διὰ δευτέραν φοράν, ὥστε νὰ ἀνακτήσῃ τὸ υπόλοιπον τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ὅσον θὰ ἔχη ἀπομείνει, ἀπὸ τὴν Ἀσσυρίαν, και ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, και ἀπὸ τὴν Παθρῶς, και ἀπὸ τὴν Χοῦς, και ἀπὸ τὸ Αἰλάμ, και ἀπὸ τὴν Σεναάρ, και ἀπὸ τὴν Ἀμάθ, και ἀπὸ τὰς νήσους τῆς θαλάσσης. Καὶ θὰ ὑψώσῃ σημεῖον διὰ τὰ

ἔθνη, καὶ θὰ συνάξῃ τοὺς ἐξορίστους τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ θὰ συγκεντρώσῃ τοὺς διεσπαρμένους τοῦ Ἰούδα ἀπὸ τὰ τέσσερα πέρατα τῆς γῆς. Ἡσαΐας 11:10–12.

Ὅταν οἱ ἐξορίστοι υψωθoύν ὡς τὸ σημεῖο, τότε θὰ συνάξουν τοὺς ἐργάτες τῆς ἐνδεκάτης ὥρας, οἱ ὁποῖοι μποροῦν «να προειδοποιηθoύν μόνο βλέποντας» «τὴ διαφορὰ μεταξύ ἐκείνων που ἔχουν τὴ σφραγίδα τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκείνων που τηροῦν μίαν νόθη ἡμέρα ἀναπαύσεως». Τὸ σημεῖο γιὰ τοὺς ἐργάτες τῆς ἐνδεκάτης ὥρας εἶναι οἱ ἐξορίστοι, καὶ τὸ σημεῖο ΤΩΝ ἐξορίστων εἶναι τὸ αἶνιγμα τοῦ να τρώγουν «κατ' αὐτὸ τὸ ἔτος ὅσα φυτρώνουν ἀφ' ἐαυτῶν, καὶ κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος ὅ,τι ἀναφύεται ἀπὸ τὰ αὐτὰ· καὶ κατὰ τὸ τρίτον ἔτος σπεύρατε, καὶ θερίσατε, καὶ φυτεύσατε ἀμπελώνας, καὶ φάγετε τοὺς καρποὺς αὐτῶν».

Τὸ αἶνιγμα τοῦ χωρίου εἶναι ὅτι αὐτὸ ἀντιπροσωπεύει τοὺς «επτὰ καιροὺς» τοῦ Λευιτικοῦ εἴκοσι πέντε καὶ εἴκοσι ἕξι. Τὸ Σάββατο τῆς ἀναπαύσεως τῆς γῆς εἶναι συστατικὸ στοιχεῖο τῆς διαθήκης, τὸ ὁποῖο προσδιορίζει τόσο τὴν εὐλογία ὅσο καὶ τὴν κατάρρα, εἴτε ἀπὸ τὴν τήρησιν εἴτε ἀπὸ τὴν ἀπόρριψιν τῆς ἀναπαύσεως τοῦ ἐβδόμου ἔτους γιὰ τὴ γῆ τῆς ἐπαγγελίας. Τὸ σημεῖο τῶν ἐκατὸν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων εἶναι τὸ συστατικὸ στοιχεῖο τῆς τριπλῆς υποσχέσεως τῆς διαθήκης, ἡ ὁποία ἀντιπροσωπεύεται ἀπὸ τὸ Σάββατο τοῦ ἐβδόμου ἔτους τῆς γῆς. Ἡ θεμελιώδης ἀλήθεια τῶν «επτὰ καιρῶν» προσδιορίζει ἓνα ἀπὸ τὰ τρία στοιχεῖα τῆς διαθήκης, ἡ ὁποία ὑπόσχεται νέα καρδιά καὶ νέο νοῦ, νέο σῶμα, καθὼς καὶ γῆ γιὰ νὰ κατοικεῖ κανεῖς.

Τὸ Σάββατο τῆς ἐβδόμης ἡμέρας εἶναι τὸ σημεῖο μεταξύ τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ λαοῦ Του, ἀλλὰ αὐτὸ τὸ Σάββατο τῆς ἐβδόμης ἡμέρας ἀντιπροσωπεύει ἐπίσης τὴ διαθηκικὴ εὐθύνη που δόθηκε στὸν ἀρχαῖο Ἰσραὴλ. Ἐπρεπε νὰ εἶναι οἱ φύλακες, οἱ θεματοφύλακες τῶν Δέκα Ἐντολῶν. Ἡ Ἀδελφὴ Οὐάιτ δηλώνει σαφῶς ὅτι ὁ σύγχρονος Ἰσραὴλ τὸ 1844, σε ἀντιστοιχία με τὸν ἀρχαῖο Ἰσραὴλ, κατέστη θεματοφύλακας ὄχι μόνο τῶν Δέκα Ἐντολῶν, ἀλλὰ καὶ τοῦ προφητικοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ.

«Ὁ Θεὸς ἔχει καλέσει τὴν ἐκκλησία Του στὶς ἡμέρες αὐτές, ὅπως κάλεσε τὸν ἀρχαῖο Ἰσραὴλ, νὰ σταθεῖ ὡς φῶς στὴ γῆ. Με τὸν ἰσχυρὸ διχοτόμο τῆς ἀλήθειας, τὰ μηνύματα τοῦ πρώτου, τοῦ δευτέρου καὶ τοῦ τρίτου ἀγγέλου, τοὺς ἔχει διαχωρίσει ἀπὸ τὶς ἐκκλησίες καὶ ἀπὸ τὸν κόσμον, γιὰ νὰ τοὺς φέρει σὲ ἱερὴ ἐγγύτητα πρὸς τὸν Ἴδιο. Τοὺς ἔχει καταστήσει θεματοφύλακες τοῦ νόμου Του καὶ τοὺς ἔχει ἐμπιστευθεῖ τὶς μεγάλες ἀλήθειες τῆς προφητείας γιὰ τὸν παρόντα καιρὸ. Ὅπως τὰ ἱερά λόγια που εἶχαν ἐμπιστευθεῖ στὸν ἀρχαῖο Ἰσραὴλ, αὐτὰ ἀποτελοῦν ἱερὴ παρακαταθήκη που πρέπει νὰ μεταδοθεῖ στὸν κόσμον. Οἱ τρεῖς ἄγγελοι τῆς Ἀποκάλυψης 14 ἀντιπροσωπεύουν τὸν λαὸ που δέχεται τὸ φῶς τῶν μηνυμάτων τοῦ Θεοῦ καὶ ἐξέρχεται ὡς ὄργανό Του, γιὰ νὰ ηγήσῃ τὴν προειδοποίηση σὲ ὅλο τὸ μήκος καὶ τὸ πλάτος τῆς γῆς.»
Testimonies, τόμος 5, 455.

Οἱ Δέκα Ἐντολές ἀντιπροσωπεύονται ἀπὸ τὸ σημεῖο τοῦ Σαββάτου τῆς ἐβδόμης ἡμέρας, καὶ οἱ νόμοι τῆς προφητείας ἀντιπροσωπεύονται ἀπὸ τὸ Σάββατο τοῦ ἐβδόμου ἔτους. Ὁ Λαοδικεϊακὸς Ἀντβεντισμὸς τῆς Ἐβδόμης Ἡμέρας θὰ περιέλθῃ σὲ μεγάλη ἀμηχανία ὅταν ἀποστατήσῃ καὶ ἀρχίσει νὰ λατρεύῃ τὸν ἥλιον, ἀλλὰ ἡ ἐντολὴ τοῦ Σαββάτου, τὴν ὁποία πρῶτα ἀπέρριψε, εἶναι τὸ «επτὰ καιροὺς» τοῦ Μωυσή.

Γιὰ νὰ κερδίσει ὁ λαὸς τοῦ Θεοῦ τὴ γῆ τῆς ἐπαγγελίας, πρέπει νὰ κατανοεῖ καὶ νὰ τηρεῖ ὄχι μόνο τὸ Σάββατο τῆς ἐβδόμης ἡμέρας, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐπταετὲς Σάββατο. Ὁ Λαοδικεϊακὸς Ἀντβεντισμὸς

δεν μπορεί να αντικρούσει αυτήν τη βιβλική αλήθεια, αν και την καλύπτει με ψεύδη. Αυτή είναι η ρίζα του μίσους τους, που τους οδηγεί να εκβάλλουν εκείνους οι οποίοι θα είναι το σημαντικό λάβαρο.

«Οι περισσότεροι από την οικογένεια του πατέρα μου ήταν πλήρεις πιστοί στην έλευση, και επειδή δίδαμε μαρτυρία υπέρ αυτής της ένδοξης διδασκαλίας, επτά από εμάς εκβλήθημεν κάποτε από τη Μεθοδιστική Εκκλησία. Τότε τα λόγια του προφήτη ήταν υπερβολικά πολύτιμα για εμάς: “Οι αδελφοί σας, που σας εμίσησαν, που σας εξέβαλαν ένεκα του ονόματός Μου, είπαν, Ας δοξασθή ο Κύριος· αλλ’ Αυτός θα εμφανισθή προς χαρά σας, και εκείνοι θα καταισχυθούν.” Ησαΐας 66:5.»

«Από τον καιρό αυτόν έως τον Δεκέμβριο του 1844, οι χαρές, οι δοκιμασίες και οι απογοητεύσεις μου ήταν όπως εκείνες των αγαπητών μου Αντβεντιστών φίλων γύρω μου. Κατά τον καιρό αυτόν επισκέφθηκα μία από τις Αντβεντίστριες αδελφές μας, και το πρωί γονυκλίναμε γύρω από το οικογενειακό θυσιαστήριο. Δεν ήταν μια συγκινησιακά φορτισμένη περίσταση, και παρούσες ήμασταν μόνον πέντε, όλες γυναίκες. Ενώ προσευχόμουν, η δύναμη του Θεού ήλθε επάνω μου όπως δεν την είχα αισθανθεί ποτέ πριν. Περιβλήθηκα από όραση της δόξης του Θεού και μου φαινόταν ότι υψωνόμουν ολοένα και περισσότερο από τη γη, και μου εδείχθη κάτι από την πορεία του λαού των Αντβεντιστών προς την Αγία Πόλη, όπως αφηγείται κατωτέρω.» Early Writings, 13.

Το πρώτο όραμα της Ellen White δόθηκε όταν πέντε γυναίκες (που αντιπροσώπευαν πέντε φρόνιμες παρθένες) ήταν συναγμένες μαζί, αφού είχαν εκδιωχθεί από τους αδελφούς τους, οι οποίοι τις μισούσαν. Τις μισούσαν εξαιτίας του δόγματος της Δευτέρας Παρουσίας, τυποποιώντας έτσι τους εκβεβλημένους των εσχάτων ημερών.

«Είδα ότι η κατ’ όνομα εκκλησία και οι κατ’ όνομα Αντβεντιστές, όπως ο Ιούδας, θα μας πρόδιδαν στους Καθολικούς, για να αποκτήσουν την επιρροή τους ώστε να στραφούν εναντίον της αλήθειας. Οι άγιοι τότε θα είναι ένας αφανής λαός, ελάχιστα γνωστός στους Καθολικούς· όμως οι εκκλησίες και οι κατ’ όνομα Αντβεντιστές, που γνωρίζουν την πίστη μας και τα έθιμά μας (διότι μας μισούσαν εξαιτίας του Σαββάτου, επειδή δεν μπορούσαν να το ανασκευάσουν), θα προδώσουν τους αγίους και θα τους καταγγείλουν στους Καθολικούς ως εκείνους που περιφρονούν τα θεσπίσματα του λαού· δηλαδή, ότι τηρούν το Σάββατο και παραθεωρούν την Κυριακή.»

«Τότε οι Καθολικοί θα προτρέψουν τους Προτεστάντες να προχωρήσουν, και θα εκδοθεί διάταγμα ότι όλοι όσοι δεν θα τηρούν την πρώτη ημέρα της εβδομάδος, αντί της εβδόμης ημέρας, θα θανατώνονται. Και οι Καθολικοί, των οποίων ο αριθμός είναι μεγάλος, θα σταθούν στο πλευρό των Προτεστάντων. Οι Καθολικοί θα δώσουν τη δύναμή τους στην εικόνα του θηρίου. Και οι Προτεστάντες θα ενεργήσουν όπως ενήργησε η μητέρα τους πριν από αυτούς, για να εξολοθρεύσουν τους αγίους. Αλλά προτού το διάταγμά τους αποφέρει ή παραγάγει καρπό, οι άγιοι θα ελευθερωθούν με τη Φωνή του Θεού.» Spalding and Magan, 1, 2.

Οι «κατ’ όνομα» (δηλαδή μόνο κατ’ όνομα) «Αντβεντιστές, όπως ο Ιούδας, θα μας παρέδιδαν στους Καθολικούς». Το έπραξαν αυτό επειδή «εμίσησαν» τους απόβλητους «εξαιτίας του Σαββάτου». Οι κατ’ όνομα Αντβεντιστές ομολογούν ότι τηρούν το Σάββατο της εβδόμης ημέρας,

επομένως αυτό δεν μπορεί να είναι το Σάββατο στο οποίο γίνεται αναφορά. Μισούν τους απόβλητους, διότι γνωρίζουν ότι δεν μπορούν να ανατρέψουν τη θεμελιώδη αλήθεια των επτά καιρών του Μωυσή, η οποία ήταν η άλφα κατανόηση του Ηλία στο πρόσωπο του William Miller.

«Ο Θεός δεν μας δίνει ένα νέο μήνυμα. Οφείλουμε να κηρύξουμε το μήνυμα που, το 1843 και το 1844, μας έβγαλε από τις άλλες εκκλησίες.» Review and Herald, 19 Ιανουαρίου 1905.

«Όλα τα μηνύματα που δόθηκαν από το 1840–1844 πρέπει τώρα να καταστούν ισχυρά, διότι υπάρχουν πολλοί άνθρωποι που έχουν χάσει τον προσανατολισμό τους. Τα μηνύματα πρέπει να απευθυνθούν σε όλες τις εκκλησίες.» Manuscript Releases, τόμος 21, 437.

«Οι αλήθειες που λάβαμε το 1841, το '42, το '43 και το '44 πρέπει τώρα να μελετηθούν και να διακηρυχθούν.» Manuscript Releases, τόμος 15, 371.

«Η προειδοποίηση έχει δοθεί: Δεν πρέπει να επιτραπεί να εισέλθει τίποτε που θα διαταράξει το θεμέλιο της πίστεως επάνω στο οποίο οικοδομούμε από τότε που το μήνυμα ήλθε το 1842, το 1843 και το 1844. Ήμουν μέσα σε αυτό το μήνυμα, και από τότε στέκομαι ενώπιον του κόσμου, πιστή στο φως που ο Θεός μάς έχει δώσει. Δεν προτιθέμεθα να αποσύρουμε τα πόδια μας από την εξέδρα επάνω στην οποία τοποθετήθηκαν, καθώς ημέρα με την ημέρα εκζητούσαμε τον Κύριο με ένθερμη προσευχή, αναζητώντας φως. Νομίζετε ότι θα μπορούσα να εγκαταλείψω το φως που ο Θεός μου έχει δώσει; Πρέπει να είναι ως ο Βράχος των Αιώνων. Αυτό με καθοδηγεί από τότε που μου δόθηκε.» Review and Herald, 14 Απριλίου 1903.

Ο Ιούδας δεν είναι σύμβολο του Συνεδρίου, το οποίο αποτελούνταν από Σαδδουκαίους και Φαρισαίους· ο Ιούδας ήταν ένας από τους δώδεκα μαθητές. Ήταν ένας από τη νύμφη της διαθήκης, την οποία ο Χριστός επρόκειτο να νυμφευθεί κατά την Πεντηκοστή. Η προδοσία εναντίον των εκβεβλημένων προέρχεται από τον Ιούδα, τη Λαοδικειακή Εκκλησία των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας. Αυτοί παριστάνονται με πολλά σύμβολα, όπως οι Λευίτες, οι οποίοι απορρίπτονται από τον Άγγελο της Διαθήκης στο Μαλαχία τρία. Οι Λευίτες διαχωρίζονται κατά εκείνη την εκκαθάριση, και ο αριθμός τους είναι 25, είτε πιστοί είτε άπιστοι. Οι Λευίτες καθαίρονται εκ των προτέρων προτού ανυψωθούν ως προσφορά, όπως στα πρότερα έτη.

Και θέλει καθίσει ως χωνευτής και καθαριστής του αργύρου· και θέλει καθαρίσει τους υιούς του Λευί, και θέλει εξαγνίσει αυτούς ως τον χρυσόν και ως τον άργυρον, διά να προσφέρωσιν εις τον Κύριον προσφοράν εν δικαιοσύνη. Τότε η προσφορά του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ θέλει είσθαι ευάρεστος εις τον Κύριον, καθώς εν ταις ημέραις ταις αρχαίαις και καθώς εν τοις προτέροις έτεσιν. Μαλαχίας 3:3, 4.

Οι Λευίτες είναι η προσφορά, διότι αντανακλούν τελείως τον χαρακτήρα του Χριστού, ο οποίος είναι η μεγάλη προσφορά. Όταν εκείνοι οι είκοσι πέντε Λευίτες υψώνονται ως προσφορά, οι είκοσι πέντε ψευδείς Λευίτες προσκυνούν τον ήλιο στο Ιεζεκιήλ 8.

Ο Ιούδας δεν αντιπροσωπεύει μόνο έναν πονηρό Λευίτη, αλλά είναι επίσης ένας πονηρός ιερέας που έχει προετοιμαστεί επί τριάντα έτη, όπως συμβολίζεται από τα τριάντα αργύρια του Ιούδα.

Τότε ο Ιούδας, αυτός που Τον είχε προδώσει, όταν είδε ότι καταδικάστηκε, μεταμελήθηκε, και επέστρεψε τα τριάντα αργύρια στους αρχιερείς και στους πρεσβυτέρους, λέγοντας: Ήμαρτον,

επειδή παρέδωκα αθώο αίμα. Και εκείνοι είπαν: Τι μας αφορά αυτό; συ φρόντισε γι' αυτό. Και ρίχνοντας τα αργύρια μέσα στον ναό, αναχώρησε, και πήγε και κρεμάστηκε. Ματθαίος 27:3–5.

Τα τριάντα αργύρια που έρριψε ο Ιούδας αντιπροσωπεύουν τον Αγγελιοφόρο της Διαθήκης, ο οποίος εκβάλλει (εκκαθαρίζει) τη σκωρία (το κίβδηλο ασήμι) στο τρίτο κεφάλαιο του Μαλαχία. Εκείνη η ασεβής ιερατεία αντιπροσωπευόταν από την ανταρσία του Κορέ, του Δαθάν και του Αβειρών και από τους στασιαστές του 1888. Η ασεβής ιερατεία καταπίνεται όταν οι Ηνωμένες Πολιτείες, το θηρίο της γης, ανοίγουν το στόμα τους. Έπειτα φωτιά καταστρέφει τους ακολούθους τους, κατά την πλήρη έκχυση της όψιμης βροχής, η οποία αρχίζει με τον νόμο της Κυριακής.

Η παρθενική γέννηση ως σημείο κατά τις ημέρες του Χριστού, αντιπροσωπεύει το σημείο των φρονίμων παρθένων κατά τις έσχατες ημέρες. Κατά την περίοδο εκείνη το Σανχεδρίν, η Λαοδικειακή Εκκλησία των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας, θα ζητήσει σημείο, αλλά δεν θα μπορέσει να διακρίνει το μόνο σημείο που δόθηκε στη Λαοδίκεια. Το σημείο για το μεγάλο πλήθος, τους εργάτες της ενδεκάτης ώρας, είναι το να βλέπουν άνδρες και γυναίκες να τηρούν το Σάββατο της εβδόμης ημέρας κατά την περίοδο της δοκιμασίας του νόμου της Κυριακής. Το σημείο του υπολοίπου στην αντιπαράθεσή τους με τον λαό της προτέρας διαθήκης είναι το Σάββατο του εβδόμου έτους, το οποίο αντιπροσωπεύει τα θεμέλια του Αντβεντισμού, όπως προσδιορίζονται ως ο κεντρικός στύλος και των δύο ιερών πινάκων του Αββακούμ. Το σημείο που δόθηκε στον Λαοδικειακό Αντβεντισμό είναι το σημείο του Ιωνά, το οποίο πραγματεύεται ο διάλογος μεταξύ του Χριστού και του Πέτρου.

Όταν ο Ιησούς ήλθε στα μέρη της Καισαρείας Φιλίππου, ερώτησε τους μαθητές αυτού, λέγων· Τίνα λέγουσιν οι άνθρωποι ότι είμαι εγώ, ο Υιός του ανθρώπου; Και εκείνοι είπον· Άλλοι μεν λέγουσιν ότι είσαι Ιωάννης ο Βαπτιστής· άλλοι δε, Ηλίας· και άλλοι, Ιερεμίας, ή εις εκ των προφητών. Λέγει προς αυτούς· Σεις δε τίνα λέγετε ότι είμαι;

Και άποκριθείς ό Σίμων Πέτρος είπε· Σὺ εἶ ό Χριστός, ό Υἱός τοῦ Θεοῦ τοῦ ζώντος. Και άποκριθείς ό Ἰησοῦς είπεν αὐτῷ· Μακάριος εἶ, Σίμων Βαριωνᾶ· διότι σὰρξ καὶ αἷμα δὲν σοὶ ἀπέκάλυψαν τοῦτο, ἀλλ' ό Πατήρ μου ό ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Καὶ ἐγὼ δέ σοι λέγω, ότι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτη τῇ πέτρᾳ θέλω οἰκοδομήσει τὴν ἐκκλησίαν μου, καὶ πύλαι ἄδου δὲν θέλουσιν κατισχύσει αὐτῆς. Καὶ θέλω σοὶ δώσει τὰς κλεῖδας τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν· καὶ ὅ,τι ἐὰν δήσης ἐπὶ τῆς γῆς, θέλει εἶσθαι δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς· καὶ ὅ,τι ἐὰν λύσης ἐπὶ τῆς γῆς, θέλει εἶσθαι λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Τότε παρήγγειλε στους μαθητές του να μη πουν σε κανέναν ότι αυτός ήταν ο Ιησούς ο Χριστός. Ματθαίος 16:13–20.

Το σημείο για το Σανχεντρίν, και επομένως για τον Αντβεντισμό, είναι το σημείο του Ιωνά. Ο Σίμων Βαριωνᾶς εισάγεται στο χωρίο ως σύμβολο ανθρώπου της διαθήκης, διότι το όνομά του πρόκειται να αλλάξει. Το όνομα του Άβραμ άλλαξε κατά τη διαθήκη. Το όνομα του Σαούλ άλλαξε σε Παύλο. Το όνομα του Ιακώβ άλλαξε σε Ισραήλ. Αυτοί οι τρεις μάρτυρες θεμελιώνουν ότι, όταν το όνομα ενός βιβλικού προσώπου αλλάξει, αυτός αντιπροσωπεύει άνθρωπο της διαθήκης και, επομένως, προτυπώνει τον τελευταίο λαό της διαθήκης, ο οποίος είναι οι εκατόν σαράντα τέσσερις

χιλιάδες. Αυτοί οι τρεις μάρτυρες θεμελιώνουν επίσης ότι το όνομα ενός ανθρώπου της διαθήκης αντιπροσωπεύει τον προφητικό συμβολισμό που συνδέεται με το πρόσωπο του οποίου το όνομα αλλάζει. Σαούλ σημαίνει «εκλεκτός», διότι είχε εκλεγεί να μεταφέρει το ευαγγέλιο στους Εθνικούς. Το όνομά του άλλαξε σε Παύλο, που σημαίνει μικρός, διότι στα ίδια του τα μάτια ήταν ο ελάχιστος από τους αποστόλους, επειδή είχε διώξει την εκκλησία του Θεού. Ο Ιακώβ, ο σφετεριστής, μεταβλήθηκε τόσο στο όνομα όσο και στην εμπειρία σε νικητή, όπως σημαίνει το Ισραήλ. Το όνομα του Πέτρου ήταν Σίμων, που σημαίνει εκείνος που ακούει· και Βαριωνάς, που σημαίνει ο υιός του Ιωνά.

Ο Πέτρος αντιπροσωπεύει την τελευταία γενεά του Ιωνά, διότι ήταν υιός του Ιωνά. Ιωνάς σημαίνει «περιστερά», και ο Σίμων είναι εκείνος που άκουσε το μήνυμα της περιστεράς· και ο Σίμων Βαριωνάς είχε ακούσει το μήνυμα του χρίσματος του Ιησού, όταν Αυτός βαπτίστηκε και έγινε Ιησούς Χριστός, και το Άγιο Πνεύμα κατήλθε με μορφή περιστεράς. Το μήνυμα του Ιωνά ήταν το μήνυμα της περιστεράς, η οποία αντιπροσώπευε το χρίσμα του Ιησού με δύναμη κατά το βάπτισμά Του. Το μήνυμα του Ιωνά παριστάνεται με τον Ιωνά να βρίσκεται τρεις ημέρες στην κοιλία κήτους. Αυτές οι τρεις ημέρες είναι οι τρεις ημέρες από το Πάσχα έως την εορτή των απαρχών, οι οποίες προτυπώνονται από το βάπτισμα του Χριστού και από τον χρόνο του Ιωνά στην κοιλία του κήτους.

Το σημείο του Ιωνά είναι το σημείο του χρίσματος του Χριστού κατά το βάπτισμά Του, το οποίο προτυπώνει την κάθοδο του αγγέλου της Αποκαλύψεως δεκαοκτώ στις 9/11. Η 9/11 ήρchiσε μία δοκιμαστική διαδικασία τριών σταδίων, όπως αντιπροσωπεύεται από τις τρεις ημέρες του Ιωνά. Αυτά τα τρία στάδια απεικονίζονται επίσης στη Μιλλεριτική ιστορία. Η 11η Αυγούστου 1840 έσήμανε τη δοκιμασία του πρώτου αγγέλου, ή 19η Απριλίου 1844 τη δοκιμασία του δευτέρου αγγέλου, και η 22α Οκτωβρίου 1844 την τρίτη δοκιμασία. Αυτά τα τρία στάδια αντιπροσωπεύουν την 9/11, την 18η Ιουλίου 2020 και τον νόμο της Κυριακής.

Κατά τον κυριακάτικο νόμο, ο Ιωνάς εκβάλλεται από το στόμα ενός κήτους, ακριβώς εκεί όπου ο Χριστός μέλλει να εξεμέσει τη Λαοδίκεια από το στόμα Του, το οποίο είναι ακριβώς εκεί όπου η όνος του Βαλαάμ ανοίγει το στόμα της και μιλεί, το οποίο είναι ακριβώς εκεί όπου ο Ζαχαρίας, ο πατέρας του Ιωάννη του Βαπτιστή, μιλεί, και το οποίο είναι επίσης εκεί όπου οι Ηνωμένες Πολιτείες λαλούν ως δράκων. Έπειτα ο Ιωνάς δίδει την τελική προειδοποίηση προς τον κόσμο ως το σύμβολο εκείνων που αναστήθηκαν μαζί με τον Μωσή και τον Ηλία το 2024. Οι ψυχές αυτές απέθαναν στους δρόμους των Σοδόμων και της Αιγύπτου, και κατόπιν ανασταίνονται ως το ισχυρό στράτευμα του Ιεζεκιήλ. Κατά την ανάστασή τους γίνονται το σημείο του Ιωνά, διότι αυτός αντιπροσωπεύει εκείνους που απέθαναν και ανασταίνονται για να δώσουν το τελικό μήνυμα προς τη Νινευή. Ο Ιωνάς στην κοιλία του κήτους, ο Δανιήλ στον λάκκο των λεόντων, ο Ιωάννης στον λέβητα του ζέοντος ελαίου, αντιπροσωπεύουν τις εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες που έχουν βιώσει έναν συμβολικό θάνατο και ανάσταση. Το χρίσμα κατά την 11η Σεπτεμβρίου προς την ανάσταση του ισχυρού στρατεύματος του Ιεζεκιήλ αντιπροσωπεύει το βάπτισμα του Χριστού προς την ανάστασή Του.

Και οι Φαρισαίοι μετά των Σαδδουκαίων προσήλθον, και πειράζοντες εζήτησαν απ' αὐτοῦ νὰ τοὺς δείξη σημεῖον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Ὅταν γίνῃ ἑσπέρα, λέγετε,

Εὐδία· διότι ὁ οὐρανὸς κοκκινίζει. Καὶ τὸ πρωί, Σήμερον χειμῶν· διότι ὁ οὐρανὸς κοκκινίζει καὶ συννεφιάζει. Ὑποκριταί, τὸ μὲν πρόσωπον τοῦ οὐρανοῦ δύνασθε νὰ διακρίνητε, τὰ δὲ σημεῖα τῶν καιρῶν δὲν δύνασθε νὰ διακρίνητε; Γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς ζητεῖ σημεῖον, καὶ σημεῖον δὲν θὰ δοθῇ εἰς αὐτήν, εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωῆ τοῦ προφήτου. Καὶ ἀφήσας αὐτούς, ἀνεχώρησεν. Ματθαῖος 16:1–4.

Το κορυφαίο θαῦμα ἦταν ἡ ἀνάσταση τοῦ Λαζάρου.

«Καθυστερώντας νὰ ἔλθει πρὸς τὸν Λάζαρο, ὁ Χριστὸς εἶχε ἓνα σκοπὸ ἐλέους πρὸς ἐκείνους που δὲν Τὸν εἶχαν δεχθεῖ. Παρέμεινε, ὥστε, ἀνασταίνοντας τὸν Λάζαρο ἀπὸ τοὺς νεκρούς, νὰ δώσει στὸν πεισματῶδη, ἀπίστο λαὸ Τὸν μίᾳ ἀκόμη ἀπόδειξη ὅτι Αὐτὸς ἦταν πράγματι “ἡ ἀνάσταση καὶ ἡ ζωὴ”. Δυσκολευόταν νὰ εγκαταλείψει κάθε ἐλπίδα γιὰ τὸν λαό, τὰ φτωχὰ, περιπλανώμενα πρόβατα τοῦ οἴκου τοῦ Ἰσραὴλ. Ἡ καρδιά Τὸν συντριβόταν ἐξαιτίας τῆς ἀμετανοησίας τους. Μέσα στο ἔλεός Τὸν εἶχε σκοπὸ νὰ τοὺς δώσει μίᾳ ἀκόμη ἀπόδειξη ὅτι Αὐτὸς ἦταν ὁ Αποκαταστάτης, Ἐκεῖνος που μόνος μποροῦσε νὰ φέρει στὸ φῶς τὴ ζωὴ καὶ τὴν ἀθανασία. Αὐτὸ ἐπρόκειτο νὰ εἶναι μίᾳ ἀπόδειξη που οἱ ἱερεῖς δὲν θὰ μπορούσαν νὰ παρερμηνεύσουν. Αὐτὸς ἦταν ὁ λόγος τῆς καθυστέρησής Τὸν νὰ μεταβεῖ στὴ Βηθανία. Τὸ κορυφαῖο αὐτὸ θαῦμα, ἡ ἀνάσταση τοῦ Λαζάρου, ἐπρόκειτο νὰ ἐπισφραγίσει τὸ ἔργο Τὸν καὶ τὸν ἰσχυρισμὸ Τὸν περὶ θεότητας με τὴ σφραγίδα τοῦ Θεοῦ.» Ἡ Ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ, 528, 529.

Ὁ Χριστὸς καθυστέρησε προτοῦ ἀναστήσει τὸν Λάζαρο, καὶ ὁ Λάζαρος δὲν ἦταν μόνον τὸ «κορυφαῖο θαῦμα», ἀλλὰ ἦταν ἐπίσης καὶ ἡ «σφραγίδα» ἐπάνω στὸ ἔργο τοῦ Θεοῦ. Στὸ χωρίο, τὸ σημεῖο τοῦ Ἰωῆ εἶναι τὸ μόνον σημεῖο γιὰ τὴ μοιχαλίδα καὶ πονηρὴ γενεά. Εἶναι σημαντικό νὰ διακρίνουμε ὅτι ὁ χρονισμὸς τῆς διαδικασίας τῆς σφραγίσεως εἶναι πολὺ συγκεκριμένος. Στὸ χωρίο που ἐξετάζουμε, ὅπου τὸ ὄνομα τοῦ Πέτρου ἀλλάζει, πληροφοροῦμεθα ὅτι ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ σημεῖο καὶ ἔπειτα ὁ Ἰησοῦς ἄρχισε νὰ ἀποκαλύπτει ὅτι ἐπρόκειτο νὰ θανατωθεῖ· ὁμως, στὸ τελευταῖο ἐδάφιο ὁ Ματθαῖος καταγράφει: «Then charged he his disciples that they should tell no man that he was Jesus the Christ.» Ἐπειτα, στὸν ἀμέσως ἐπόμενο στίχο, καταγράφει: «From that time forth began Jesus to shew unto his disciples, how that he must go unto Jerusalem, and suffer many things of the elders and chief priests and scribes, and be killed, and be raised again the third day.»

Τὸ χωρίο ἀρχίζει με τὸν Ἰησοῦ νὰ ρωτᾶ ποῖος λένε οἱ ἄνθρωποι ὅτι εἶναι, καὶ κατόπιν με μίᾳ ἐπακόλουθη ἐρώτηση, με τὴν ὁποία ρώτησε τοὺς μαθητὲς ποῖος νόμιζαν ὅτι ἦταν.

Καθὼς ὁ Ἰησοῦς ἦλθε στα μέρη τῆς Καισαρείας τῆς Φιλίππου, ἐρώτησε τοὺς μαθητὲς αὐτοῦ, λέγων: Τίνα λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι ὅτι εἶμαι ἐγώ, ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου; Καὶ ἐκεῖνοι εἶπον: Ἄλλοι λέγουσιν ὅτι εἶσαι ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστῆς· ἄλλοι, ὁ Ἡλίας· καὶ ἄλλοι, ὁ Ἰερεμίας, ἢ εἰς ἐκ τῶν προφητῶν. Λέγει πρὸς αὐτούς: Σεις δε τίνα λέγετε ὅτι εἶμαι; Ματθαῖος 16:13–15.

Ὅταν ἀπαντᾶ ὁ Πέτρος, ἀναγνωρίζει ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἦταν ὁ Χριστὸς καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ζώντος Θεοῦ. Ἡ λέξις «Χριστὸς» εἶναι ἡ ἐλληνικὴ λέξις που ἀντιστοιχεῖ στὴν ἐβραϊκὴ λέξις «Μεσσίας». Ὁ Ἰησοῦς θέτει τὸ ἐρώτημα περὶ τοῦ ποῖος εἶναι, καὶ ὁδηγεῖ τοὺς μαθητὲς στὸ γεγονός ὅτι εἶναι ὁ Μεσσίας, ἀλλὰ ἀμέσως τοὺς πληροφορεῖ ὅτι δὲν πρέπει νὰ το πουν σε κανέναν. Ἀπὸ τότε ἄρχισε νὰ διδάσκει ὅτι θὰ ἐκπλήρωνε τοὺς εἴκοσι τρεῖς ὁδοδείκτες στα τρία τελευταῖα κεφάλαια τοῦ Ματθαίου, ἀλλὰ ἦταν ἀναγκαῖο οἱ ἀλήθειες που συνδέονται με τὸν Χριστὸ νὰ ἀποκαλύπτονται κατὰ τρόπο

σταδιακό, βήμα προς βήμα.

Θα συνεχίσουμε αυτά τα Μεσσιανικά ορόσημα στο επόμενο άρθρο.

Άλφα φως του τρίτου αγγέλου

«Το φθινόπωρο του 1846 αρχίσαμε να τηρούμε το βιβλικό Σάββατο και να το διδάσκουμε και να το υπερασπιζόμαστε. Η προσοχή μου στράφηκε για πρώτη φορά στο Σάββατο όταν βρισκόμουν σε επίσκεψη στο Νιου Μπέντφορντ της Μασαχουσέτης, νωρίτερα μέσα στο ίδιο έτος. Εκεί γνώρισα τον πρεσβύτερο Joseph Bates, ο οποίος είχε από νωρίς ασπασθεί την πίστη της παρουσίας και ήταν δραστήριος εργάτης στο έργο. Ο πρεσβύτερος Β. τηρούσε το Σάββατο και τόνιζε τη σπουδαιότητά του. Εγώ δεν αισθανόμουν τη σπουδαιότητά του και νόμιζα ότι ο πρεσβύτερος Β. έσφαλλε, δίνοντας μεγαλύτερη έμφαση στην τέταρτη εντολή απ' ό,τι στις άλλες εννέα. Αλλά ο Κύριος μου έδωσε μια όραση του επουρανίου αγιαστηρίου. Ο ναός του Θεού ανοίχθηκε στον ουρανό, και μου δείχθηκε η κιβωτός του Θεού, σκεπασμένη με το ιλαστήριο. Δύο άγγελοι στέκονταν, ένας σε κάθε άκρο της κιβωτού, με τις πτέρυγές τους απλωμένες πάνω από το ιλαστήριο και τα πρόσωπά τους στραμμένα προς αυτό. Ο άγγελος που με συνόδευε με πληροφόρησε ότι αυτοί παρίσταναν όλη την ουράνια στρατιά, η οποία ατένιζε με ευλαβικό δέος προς τον άγιο νόμο που είχε γραφεί από το δάκτυλο του Θεού. Ο Ιησούς σήκωσε το κάλυμμα της κιβωτού, και είδα τις πλάκες από λίθο, επάνω στις οποίες ήταν γραμμένες οι Δέκα Εντολές. Έμεινα κατάπληκτη καθώς έβλεπα την τέταρτη εντολή στο ακριβές κέντρο των δέκα εντολών, με μια απαλή άλω φωτός να την περιβάλλει. Ο άγγελος είπε: «Είναι η μόνη από τις δέκα που ορίζει τον ζώντα Θεό, ο οποίος δημιούργησε τους ουραμούς και τη γη και όλα όσα είναι μέσα σε αυτά. Όταν τέθηκαν τα θεμέλια της γης, τότε τέθηκε και το θεμέλιο του Σαββάτου επίσης.»» Testimonies, τόμος 1, σ. 75.

Το φως Ωμέγα του τρίτου αγγέλου

«Όσοι κοινωνούν με τον Θεό περιπατούν στο φως του Ηλίου της Δικαιοσύνης. Δεν ατιμάζουν τον Λυτρωτή τους, διαφθείροντας την οδό τους ενώπιον του Θεού. Επουράνιο φως λάμπει επάνω τους. Καθώς πλησιάζουν στο τέλος της ιστορίας αυτής της γης, η γνώση τους για τον Χριστό και για τις προφητείες που αναφέρονται σε Αυτόν αυξάνει πολύ. Είναι ανεκτίμητης αξίας στα μάτια του Θεού· διότι είναι ενωμένοι με τον Υιό Του. Σε αυτούς ο λόγος του Θεού είναι απaráμιλλης ωραιότητας και χάριτος. Βλέπουν τη σπουδαιότητά του. Η αλήθεια αποκαλύπτεται σε αυτούς. Το δόγμα της ενανθρωπήσεως περιβάλλεται από απαλή ακτινοβολία. Βλέπουν ότι η Γραφή είναι το κλειδί που ξεκλειδώνει όλα τα μυστήρια και επιλύει όλες τις δυσκολίες. Εκείνοι που δεν ήταν πρόθυμοι να δεχθούν το φως και να περιπατήσουν στο φως δεν θα μπορέσουν να κατανοήσουν το μυστήριο της ευσεβείας, αλλά εκείνοι που δεν δίστασαν να σηκώσουν τον σταυρό και να ακολουθήσουν τον Ιησού, θα δουν φως μέσα στο φως του Θεού». The Southern Watchman, 4 Απριλίου 1905.